

zmanjšajo toliko, da bi jo smeli obsoditi ter ji očitati nepopolnost, nesistematičnost in nezanesljivost. Kdor se torej nad to bibliografijo spotika, poskusi naj enkrat s takim delom sam, da bo lahko govoril po izkušnji.

L. Pintar.

Fran Erjavec, Hudo brezdno in drugi spisi. Ljubljana 1913. Založila Katol. bukvarna. 8°. 80 str. 60 v. (Zbirka slovenskih povesti. Urejuje Ivan Grafenauer. II. zvezek.)

Nova zbirka ima namen obnoviti starejše in mlajše slovenske izvirne povesti. Prvi zvezek je ponatisnil Jos. Ogrinca „Vojnimira“, povest iz časov pokrščevanja Slovencev ter dodal „Strneno polje“, obraz iz narave. Srečnejšo roko je imel g. urednik z 2. zvezkom, ki nam podaja izbor krajših Erjavčevih leposlovnih spisov: Hudo brezdno, Ni vse zlato, kar se sveti, Izgubljen mož, Ena noč na Kumu, Mravlja. Kratek uvod nam nudi življenjepisni in literarni obris pisatelja. — Tako utegne zbirka dobro služiti tudi pri pouku materinščine na srednjih šolah.

Človeško telo. Mali anatomsni atlant. 12 kromolitografij s slovensko nomenklaturo človeških organov. Izdal in založil L. Schwentner v Ljubljani. Kart. 1 K 50 v.

Potreba po takem malem atlantu je bila že dolgo; zato pozdravljam to knjižico praktičnega zdravnika dr. Homana, ki je spisal tudi slovensko somatologijo za učiteljska. Imenoslovje organov se po večini krije s Poljančevim v prirodopisju za srednje šole. Slike so jasne, razen tab. VII in VIII, ki nam predočujeta krvne žile in živce telesa. Ti dve sliki bi bili jasnejši, če bi se narisali na črnem telesnem obrisu odvodnice rdeče, privodnice modro, živice pa belo. Isto velja tudi o sliki slušnega organa (tab. XII), kjer so naslikane slušne koščice zunaj ušesa; tudi ušesna troblja je tako risana, kakor bi vodila v labirint in ne v srednje uho. Namen atlanta je vendar, da se vsak, četudi se ni učil samotologije, po sliki orientira v legi organov. — Sicer pa bo delo dobro vršilo svoj namen.

Dr. Kozina.

Ilustrirane narodne pesmi. Že lani se je slišalo, da misli „Srbska kralj. akademija“ prirediti ilustrirano izdanje narodnih pesmi. Zdaj čitamo o tem zanesljivo vesti. Akademija je izbrala pesmi, ki naj bi se ilustrirale; v prve knjige pridejo pesmi z zgodovinsko vsebino. Umetniku se prepušča število in velikost slik k vsaki pesmi. Nagrada za ilustriranje ene pesmi je vsaj 100 K. Velik del pesmi (68) bo ilustriral Jovanović; za ostale pesmi (iz II. III., IV. in VI. Vukove knjige) so razposlani pozivi znanim srbskim, hrvatskim in slovenskim umetnikom.

Dr. Fr. Ilešič.

K oceni Ilustr. narod. koledarja za 1914. (Glej „Lj. zvon“, št. 3, str. 151). — Da bo uredba Štifterjeve avtobiografije umljiva, pripominjam tole: Avtobiografijo sem kot urednik „Slovana“ mislil priobčiti enkrat v „Slovanu“ ter sem težki rokopi v to svrhu jezikovno „pilil“, kolikor se to da storiti ob prvem čitanju brez hipne nujnosti. G. urednik Lešničar me je nato poprosil prispevka za „Koledar“; ponudil sem mu Štifterjevo avtobiografijo. Ker na svoje dopise nisem prejemal odgovorov, nisem niti vedel, da je avtobiografija sprejeta, dokler ni izšla. Tudi korektura se mi ni poslala. Vsled tega je publikaciji ostala hrapava vnanjost.

Dr. Fr. Ilešič.

